

17954

30.
18

DECAS 1611/4

MISCELLANEA-
RUM ET IN JURE CON-
TROVERSARUM QUESTIO-

NUM:

Q U A M

D. O. M. A.

Permissu Amplissima Facultatis Juridicae

SUB PRÆSIDIO

ORTOLPHI FOMANNI

JCTI EXIMII ET IN INCLYTA SALANA CO-
dicis Justin. Professoris publici, Juridicæ Facultatis Senioris,
& pro tempore Decani: nec non Consistorij, curiæ provincialis,
ac Scabinatus ibidem adfessoris dig-
nissimi.

In Illustri Salana defendere conabitur

CASPARUS SCHRÖTTER LONGOSALIS-
fanus Tyr. p. t. civis Wurcensis:

Ad diem 25. Mensis Mayi hora locog, consueta.

JENÆ

TYPIS LIPPOLDIANIS Anno 1611.

Amplissimis,
Pietate ac prudentia præ-
stantissimis, Doctrina & Consilio
gravissimis Viris

Dnn. CONSULIBUS:

Reliquisq; totius Senatorij Synedrj apud
LONGO-SALISSANOS, *Assessoribus: Patria Gu-*
bernatorib. ut dignissimis, ita fidis-
simis:

Dominis & Patronis suis ætatem
colendis:

Hancce Miscellanear: Quæ-
stionum decaden

dicando offert

AUTOR & RESP.

QUESTIONUM
MISCELLANEARUM
DECAS:

I.

AN RES ALIENA LEGARI POSSIT?

Non solum legū nesciis, & iis, qui quasi peregrini sunt, & hospites in libris Juris; Vetum etiam legibus addictis, & in jure versantibus quibusdam personis, mirum & à veritate quodammodo absolum videtur; Voluntates hominum ultimas eousq; favorabiles & veluti privilegatas esse, ut iisdem in rem alienam etiam quoddam, ut ita dicam, expansiandi, & de illis disponendi jus attributum sit, & conveniat; Nec desse, sed esse plures adfirmare ausim Legatarios, qui si ante aperturam Testamentariarum Tabularum, certiorarentur legatam illis rem alienam; Illud cum risui forent exposituri, & explosui: tum dubio procul non absq; indignatione & commotione animi in hæc erumperent verba: Wann mir D. D. nicht hette was anders vermachen wollen / denn das / so hette ers wol auch mögen vnterwegen lassen / desperabundi autumantes, ejusmodi dispositiones ac legata, nullius profus effectus esse. Ast quia affirmativa sententia tam validissimis LL. fundamentis, & textibus juris infallibilibus, speciatim. §. non solum. 4. Inst. de leg. l. 39. §. 7. ff. de leg. 1. l. 67. §. 8. ff. de leg. 2. l. 10. C. eod. l. 61. ff. ad l. Falcid. &c. Quam Dd. auctoritatibus undiq; & ubiq; munita, ut eas hoc loci allegando recensere supervacuum censeatur. Non possum non eandem egomet amplecti sententiam. Quin imò mihi de tali gratularer legato, modo non de FUND O, aut aliàs per errorem SUI T A T I S, ut ita loquar, relictum foret. Sciendum siquidem neq; Feudum hoc modo alienari, multo minus ejus deberi estimationem, c. 1. de success. Feud. c. 1. §. donare. qualiter olim. Gail. 2. obs. 154. n. 13. & alij. Neq; aliter rei alienæ valere Legatum, quam si testator rem alienam esse sciverit. Nam si putaverit esse suam, cum esset aliena, corruet legatum,

gatum, nisi conjuncta persona sit relictum, vel tali cui defunctus verifimiliter legasset, quam vis scivisset esse alienam. *d. l. ic. C. de leg.*

II.

Num Filius fideicommissio gravatus, duas QUARTAS detrahere possit? N.

Favet quidem hoc in casu gravato, & quasi bonis labascentem foveret Hæredem Jus Canonicum, duarum Quartarum, legitimæ nempe, & Trebellianicæ detractionem in *c. Rainutius & c. Rainaldus extr. de testam. ordin.* concedendo. Cui nonnulli Dd. ad stipulantur: Asserentes Juricivili etiam duplam illam detractionem congruere, adhibita tamen distinctione purè quis, an vero sub conditione, & in diem restituere rogatus sit. *Accurs. in l. quoties. ff. ad l. Falcid. Sichard. ad Auth. res que. C. Comm. de leg. Gail. 2. obs. 121.* Attamen cum *Nov. 18.* legitimæ portio Imperiali creverit auctoritate; Negativæ etiam sententiæ defensores, ut sunt ætatis nostræ in jure principes viri, fundamenta habeant satis prægnantia, eandem aspernari haut possum, Quoad fundamenta benivolam lectorem compendii causa ad eosdem remittendo. *Don. 7. Comm. 30. Cuiac. 8. obs. 3. Godofr. l. 3. §. 2. ff. ad Scrum. Trebellian. Hottom. Illustr. ast. 43. & aliq. Diss. Fachin. 5. contr. 2.*

III.

Cum Juramentum prestare nequeat pupillus. a utrum illud deferre possit queritur? b Et quid de minore? c.

(a) Nemo sanus opinor & vel medio criter saltem in jure versatus negatum ibit, pupillum ad Juramenti Religionem subeundam omnino esse inhabilem: Notum siquidem omnibus & exploratum, Judicio destitutum esse pupillum, h. e. cognitionem certamq; animi deliberationem & discretionem non habere, & proinde facilius in perjuriū incidere posse. Testantur id ipsum *l. jusjurandum & ad pecunias 34. §. pupillo: 2. l. tutor pupilli 35. ff. de jurejur. l. diem proferre. 27. §. coram. ff. de arbit. l. 1. §. 6. c. de Fals.*

(b) Non posse deferre nisi tutore Autore text. in *l. jusjurandum quod ex conventionem. 17. §. 1. ff. de iurejur.* Quin imò si absq; tutoris auctoritate pupillus detulerit juramentum, non tenebit delatio, sed ipso jure nulla erit, nullum etiam juramentum & consequenter veteres actiones pupillo ipso jure

jure salvæ erunt, quod probatur. 1. per l. 1. §. 1. ff. quar. Res. act. non dat. ubi dicitur: quod pupillo deferente Juramentum non obstat Exceptio rei Judicatæ &c. cum aliâs Juramenti ritè delati & præstiti perpetuus sit effectus, ut Juranti vel Exceptionem, vel actionem pariat. l. nam postea. 9. §. 1. ff. de iureiur. 2. prob. per l. 4. C. de Reb. cred. ubi Imp. aiunt: Si ad excludendam tutelæ actionem pupillus jusjurandum Actori detulerit, pupillû post eandem litè exercere non phiberi: 3. Etiam cum à legitima persona delatum est Juramentum, non tamen id summo jure valet, ita ut actionem ipso jure subsistentem perimat, sed tantum ex æquitate prætoris sustinetur, Ita ut actio summo jure consistens per Exceptionem excludatur. §. Equè. Inst. de Except. quantò magis ergo salvæ manebunt ipso Jure actiones, cum minus legitimè juratum est, pupillo deferente. Diss. Borch. c. 7. (c) in delatione Juramenti minoris; sic distingvo: Aut minor Curatorem habet, aut non habet: hoc posteriori casu verius est eum posse deferre Juramentum, cum nusquam reperitur prohibitus. Priori si scilicet habuerit curatorem, tum non deferre posse, cum communi arbitror. Et si deferat tam delationem, quam Juramentum esse ipso jure nullum: Cum certum sit eum hoc casu comparari pupillo & prodigo: Duar. ad tit. C. de reb. cred. & iureiur. c. 4. ubi allegat. l. Acta. 45. §. fin. ff. de Re Jud. & l. universis. 11. C. curat. ut tut. dar. poss. Diss. Borch. Cuiac. & eundem securus. Trentl.

IV.

Nunquid civitas ex mutuo per eius administratores accepto obligetur?

In enarratione l. civitas. 27. ff. sicert. per. sudando ultra modum, ita se involvere Dd. ait Coler: de process. Exec. p. 2. c. 3. n. 336. ut ex illo Labyrintho Disputationum vix ipsimet sese extricare valeant. Quapropter ne idem nobis accidat; primo amplectendæ, opinor, & sequendæ sunt Dd. distinctiones: Dein ipsius quæstionis explicandus sensus: Distinctiones quod attinet, binas me legere memini: Quarum altera ipsas concernit personas, Jubens animadvertere, nunquid Magistratum annalem, & temporarium gerant, an vero perpetuum Administratores Mutuum communij nomine civitatis accipientes. Col. d. loc. n. 335. & 336. Altera rem ipsam in obligationem deductam spectat, & considerati vult utrum ea in publicam civitatis utilitatem versa sit, nec ne: Trentl. per d. l. 27. &

Nov. 120. c. 6. §. 3. Quibus præsuppositis ita commodè opinor explicari potest quæstio: ut si mutuum nomine civitatis contractum sit ab administratoribus Magistratum perpetuum gerentibus, indistinctè obligetur civitas, sive in rem, eiusve utilitatem versa sit, sive non, cum quod proceres civitatis, quibus gubernatio, & omnis administratio rerum publicarum commissa est, faciunt id, pro eo habeatur, ac si singuli fecissent cives: *gl. in rubr. C. quæ sit long. consuet.* tum quia quemadmodum id, quod communiter fit in aliqua universitate, omnes obligat, etiam in delictis, *secundum communem Dd. opinionem*: Ita idem & multò magis de contractibus sentiendum, ut videlicet cives universi & singuli cogantur ratum habere & præstare, quod fecit consilium civitatis, ab iisdem præpositum communitati: cum factum præpositi habeatur pro facto singulorum civium; *c. qui per alium. de R. I. n. 6.* In tantum ut nec isto casu creditori necesse sit probare versionem pecuniæ in utilitatem civitatis: Cum non præsumatur, Administratores electos à populo voluisse aliquem contractum damnosum & præjudiciale civitati facere. *Col. d. loc. n. 347. 351. & 352. ac Hart. Pist. in suis quæst. Respons. 37. n. 1. p. 1.* Si verò à temporariis & annalibus acceptum mutuum administratoribus: tum regulariter non obligari, vel civitatem, vel bona civitatis communia, nisi primò id re deliberata, & communicato consilio cum omnibus civibus, aut saltem omnibus Consiliariis & tribunis plebis, & quidem legitime convocatis, fecerint, vel secundo, si remotis & exclusis aliis obligationem inierint, pecuniam acceptam in rem civitatis, ejusque utilitatem impenderint, *Col. d. loc. n. 337.* quo casu experienti adversus civitatem onus probandi incumbit: *gl. in d. l. civitas. quam ibi sequuntur. Bart. Bald. Ang. Ias. & alij. Col. d. loc. n. 340.* Quod si in probatione succubuerit Actor, liberabitur quidem civitas: Regressus vero eidem dabitur experiendi contra mutuantes: *prout per Bologn. offendit Col. d. loc. n. 341. ex eodem allegando l. cautiones. §. cum autem is. C. de solut. & liber. debuit. civit. lib. 11. ibi: suscipiens solus restituet.*

V.

*An NOMEN ACTIONIS antiquissimo, antiquiori
& antiquo Jure IN LIBELLO speciatim exprime-
re fuerit necessum? Et quid de jure Cano-
nico, item Novissimo, & hoc nostro seculo? N.*

Edita

Edita actio speciem futuræ litis demonstrat, rescribunt Imp. Severus
& Antoninus AA. l. edita 3. C. de Edend. In cuius legis explicatione non
omnibus Dd. eadem mens, non idem sensus, non eadem interpretatio:
Diversitatem tribus verbis ut explicem, quidam vocabulum *species*, pro
speciali nominis explicatione; quidam pro determinata facti asseveratione
accipiunt; statuentes vigore primæ interpretationis nomen *Actiois*
omnino speciatim Jure civili exprimi oportuisse. *Jas. ad l. 1. ff. de Edend. n.*
4. 1. Donell. ad d. l. 3. C. eod. Duar. ad vit. si cert. per. c. 6. Treuil. disp. 4. vol.
1. th. 10. lit. c. Quibus tantum abest, ut ad stipulari queam, ut etiam nullo
unquam jure illud necessum fuisse expressè statuam. Non enim anti-
quissimo jure, h. e. quod à condita urbe Roma usq; ad promulgationem
XII. tabb. floruit, exprimi debuit: quia initio civitatis Romanæ populus
sine certa lege, & sine certo, h. e. scripto jure vixit. l. 2. in pr. ff. de orig. juris.
quia omnia manu Regia gubernata sunt d. l. 2. §. 1. hoc est, ut In sum. libr.
1. in pr. ait, populus nullis legibus tenebatur: Arbitria principum pro LL.
erant: Idem sentit Tacitus lib. 3. Annal. Non antiquiori, h. e. quod post
lata XII. tab. usq; ad Constantinum, Theodosium, & Valentinum AA.
viguit: Licet enim dum temporis, in singulis actionibus certæ essent for-
mulae composita, non tamen necessarium fuit actionis nomen expressè
in formula designare: quia actio ipsa ex facti specie facillè colligi potuit.
Non antiquo, id est, quod post dictos Imp. in usu fuit: præterquam e-
nim quod illi generaliter tam omnes actionum formulas & impetratio-
nes sustulerunt, l. 1. & 2. C. de form. & imp. act. subl. quam in specie omnes
Libelli scrupulosas superstitiones abrogarunt. d. l. 1. & 2. Non invenio
post illorum tempora, ullam hac de editione nominis legem promulga-
tam. Non Jure Canonico, quippe quo expressè hæc prætermittendi no-
minis consuetudo confirmata sit. c. dilecti extr. de iudic. ubi panormit. n. 15.
c. ult. de libell. obl. Gail. 1. obs. 61. n. 1. Non jure Novissimo: quia hodie ut
inquit Donell. d. l. 3. n. 11. Ex æquitate non rejiciendus libellus, in quo de
jure petitionis constat. Deniq; hæc opinio per omnia in foris Saxonie
cotidie observatur: Ferè enim hoc modo formari solet Libellus: præmis-
sis præmittendis: *Steller Kläger seine Klage vnd Zuspruch gegen vnd*
wieder Beklagten N. N. nicht in gestalt vnd Form eines zierlichen Libells/
sondern in einfeltiger Erzählung der Geschichte etc. ubi mox factum enar-
atur, subnexa causa & petitione. Finaliter hanc Negativam opinionem
hoc stabili fundamento; ubicunq; leges ad explicandum aliquem actû,
certam verborum solennitatem non requirant, sufficit exprimere, qui-
buscunq;

buscunq; æquipollentibus *Gail. 1. obs. 2. n. 5.* Cum itaq; neq; veteri Jure civili, neq; novo usquã inveniamus, requiri certam hanc formam actionis, nomine videlicet ejus expresso: Sequitur posse actionem edi etiam aliis circumstantiis expressis ut puta petitione, re, petita, & causa petendi.

VI.

Quid si debitor pacto se obligavit, nisi constituta die solvat, quod Ire velit in carcerem; An hoc pactum valebit, & vigore illius ad carceres detrudi poterit?

Creditores quam nostro ævo sub durioribus nexibus mutuas exponant pecunias, & miseros ac infelices debitores multis onerent renunciationibus, ac cautelis, non opus est ut pluribus referam, cum res ipsa loquatur, & omnes omnium Judiciorum anguli crepent ac strepent iisdem. Ex quorum numero cum etiam hæc sit: quo debitores pacto se obligant, nisi constituta die solverint quod ire velint in carcerem; & sæpiuscule de facto occurrat, libuit hac vice quæstionem de vi illius pacti proponere: Atque ne inani multiloquio, verborum vè ambage diutius, quid in eadem sentiam, animos legentium detineam suspensos, paucis sequentibus me expedire constitui: persuasum habens: non tantum pactum istud per se valere: cum quod fieri potest per legem, Idem etiam per pactum fieri possit. *l. non impossibile. ff. de pact.* Clarissimus Dominus Præceptor Dominicus Arumæus Disput. Instit. 13. Th. fin. Sed etiam vim suam & effectum sortiri quamprimum mora fuerit commissa: Ita ut continuo post moram quis ad carceres, quos vocant *tædiales*, seu obedientiarum, in *Bürgerlichen Gehorsam* adigi possit: per l. creditores. de pignor. ubi valet conventio de Inchoando processum ab Executione sive privata, sive publica, sine omni Interventu aliarum probationum. Et quidni possit? quam enim aliàs operationem dictum pactum habebit? quem effectum? si post factam excussionem, & non solvendo inventum debitorem, & sic post ordinarios Judicior: processus peractos: demum carceribus mancipari deberent debitores prout tradit. Dan. Moll. 1. Sem. 35. cum etiam absque hoc pacto debitor excussus & non solvendo repertus carcerari possit. *l. 3. §. tutores. & ibi gl. in verb. vinculis. ff. de subiect. tutor.* nec non Jure Sax. talis debitor ad manus creditoris pro faciendis operis, aut

aut harendo in carcere, donec solvat, condemnetur. Landr. lib. 3. art. 39.
Weichb. art. 27. circ. fin. Quod ipsum tamen nonnullas recipit limitatio-
nes, quas vide ap. Coler. d. tract. p. 1. c. 6. Ex quibus omnibus unicam hanc
huc referre libet; quam de personis privilegiatis, Doctoribus puta, & Ad-
vocatis afferunt; illos propter dignitatem, in qua sunt constituti, executione-
nem non pati in personam, etiam si sese ad illam obligaverint; Imò ita sunt
privilegiati, ut nequeant exigi, nisi in quantum facere possunt, ideoque pro
debito civili realiter nec citari nec detineri posse volunt, text. in c. quanto.
extr. de Magistr. & in l. medicos. C. de Professor: Maximè illi qui vela & tu le-
gunt, vel etiam advocando se exercent, prout hanc prerogativam restrin-
git Bart. in d. l. medicos. Col. d. tr. de process. execut. p. 1. c. 6.

VII.

*Judex utrum secundum conscientiam, an vero se-
cundum acta & probata judicare teneatur?
Aff. posterius.*

Trita est questio: utrum Judex secundum acta & probata potius,
an vero secundum privatam suam conscientiam, si actis publicis ea repu-
gnet, judicare teneatur: Ac licet pro utraque sententia non modo ratio-
nes, sed textus militent quamplurimi, quin & Dd. autoritates suppetant
gravissimæ: Expediit tamen & rationi Juris convenientior eorum vi-
detur sententia; qui Judicem non secundum privatam suam, sed publi-
cam conscientiam, informatam nimirum ex actis & probatis judicare de-
bere profitentur: 1. per text. in c. pastoralis 28. §. quia vero. extr. de offic. &
potest. judic. deleg. 2. per text. in c. judices. 3. quæst. 7. 3. Et quia nemo potest
judicis simul, & testis officio fungi. l. fin. C. de asser. Sed si judex secundum
privatam suam & privatam conscientiam judicaret, utique judicis simul &
testis fungeretur officio: 4. veritas constat ex fide eorum, quæ proban-
tur l. illicitas. 6. ff. de offic. pres. c. 1. & c. laudabilem. extr. de judic. sed judex
judicare tenetur secundum veritatem. l. rem non novam. 14. C. de judic. E.
secundum acta & probata & c. Menoch. de arbitr. lud. quæst. 31. & cas. 339.
Cujac. 12. obs. c. 19. & alij.

VIII.

An petitorium cum possessorio possit cumulari.

B

Solct

Solet in materia cumulationis hoc controverti: cumq; *l. inter litigantes. 62. ff. de iud. §. 4. Insti. de interd. l. si de vi. 37. ff. de iudic. & alia plures.* videantur istam prohibere cumulationem, moti sunt nonnulli Dd. distingvere inter leges ipsas, & inter partium voluntates seu officium iudicis: Statuendo licet dictis legibus videatur prohibita, tamen si partes velint, utrumque jus deducere, & iudex illud examinare possit, nec tamen ob id necessario cogi: *Cuj. in c. 1. extr. de ca. poss. & propr.* Alii differentiam posuerunt inter jus civile & Canonicum: Verum enimvero; cum tantum ablit, ut discordent à sese dicta jura, ut etiam jus Canonicum *in c. Pastoralis. vers. 4. Extr. de ca. possess. & propriet. ipsissimis l. 18. §. fin. ff. de vi & vi arm.* utatur verbis: Nec illa inter leges, & voluntates partium, seu officium iudicis quaesita distinctio contradictionem satis explicare videatur: Insuper hodie æque in possessorii atque petitorii ordinarii servetur processus; Et generaliter ab omni gravamine permissa sit appellatio. *c. super eo 12. Extr. de appell. Gail. 1. obs. 120. n. 2. & obs. 129. ac 130.* Istis distinctionibus adhærere non possum; simpliciter existimans longè convenientius esse moribus nostris, cumulationes possessorii & petitorii permitti: quod & in Camera receptum esse testatur *Gail. 1. obs. 63. n. 2.*

IX.

De eo feudista disputant: an si vasallus decedens plures relinquat hæredes, omnes & singuli Juramentum fidelitatis seu vasallagij Domino præstare teneantur?

Blancum *c. 7. n. 21. vers. item dubitari consuevit* h. in q. satis hæsitanter more suo locutum esse ex *Pist. 2. quest. 47. n. 1. refert Vult. c. 7. n. 91. de Feudis.* Inibi concludens quoad quaestionem propositam: hæredes seu filios, sive Feudum possideant divitis inter se partibus, sive pro indiviso cõmune habeant; omnes tamen Juramentum fidelitatis præstare debent *per text. in §. omnes filij. si de feud. desr. cont. 2. ubi gl. & Dd. communiter: c. 1. §. præterea ducatus de prob. alien. feud. per Frid. 2. arg. l. hæredes. §. an ea. ff. fam. hercisf.* Eo enim ipso quod hæres tenet partem suam, censetur esse vasallus Domini &c. *Contrarium observari dicit Wurm.* Adeoq; procedit dicta affirmativa sententia: ut etiam non collectivè, h. e. simul & semel,

semel, sed potius distributivè & singulariter præstari debeat. *Hart. Pist. d. obs. 47. n. 14.* Hinc sequitur, quod si unus ex hæredibus pro sua parte se investiri cupiens, ad præstandum juramentum se offerat, Dominus eum repellere non possit, & eo usque differre, donec & reliqui hæredes simul veniant. *Pistor. & Vult. dd. loc. Diss. Hottom.*

X.

An Feudum alienari possit.

Cum *supra quest. 1. obiter*, & tantum non per jocum iminixta fuerit mentio de alienatione Feudi per legatum prohibita; & non usquequaq; conveniat inter Dd. quoad punctum alienationis Feudi; eandem materiam adhuc semel attingere libuit: In qua tria potissimum ponderanda & ad judicii lancem expendenda censeo. 1. An Feudum alienare liceat. 2. an absque consensu illud liceat. & 3. an agnatorum etiam necessarius sit consensus: quæ ut breviter expediantur, quo ad primum negativè concludendum esse: cum expressi *text. c. 1. de prohib. feud. alien. per Lothar. & c. univ. de prohib. feud. alien. per Frid.* tum pœna, quæ est privatio Feudi, satis evincunt. Atq; aliàs in materia Feudali alienationis vocabulû latissimè patere: ut tam vendere, quam ad longum tempus locare, in Emphyteusim vel dotem dare, vel alteri oppignorare, legare, donare, &c. generaliter omnem actum, per quem dominium transfertur, significet, omnes omninò Feudistæ in *prædictis locis* comprobant. Quoad secundum iridem Negativam sequimur opinionem: Cum omnium Dominorum, sive mediati sunt, sive immediati, requiratur consensus, id quod textus indistinctè loquentes satis arguunt. De hoc tamen multi Dd. dubitant, expressus necessarius sit, an sufficiat tacitus? quod posterius *Aff.* eo quod consensus tacitus sufficiat, ubi expressus non requiritur. *l. 3. de R. I.* Ad tertium quod attinet: distinctione opus est: Num Feudum antiquum sit, an vero novum: posterius enim rectè solius domini consensu alienabitur, eorum qui in investitura comprehensi sunt, consensu non requisito *Toming. decis. 23. n. 3. Vult. de Feud. c. 10. n. 72. fol. 627.* Licet antiquum alienari nequeat, nisi præter consensum Dominorum accedat etiam consensus amicorum & c. *text. est in d. c. 1. de prob. alien. feud. per Frid. & gl. in c. 1. §. oportet de success. feud. Vult. d. loc. per ibi allegat.*

Ad

AD

Dominum Adfinem; Jenam di-
spuit. gratia abiturientem :

Hem! quid blaterat vulgus? qua Caspar a-
Adfinis de Te famina percipio : (mice
Lustrum abijt, sacrum quo traxti fœdus amoris
Connubijq; sacri, rite sorore mea:
Et nunc alterius Te fama ambire Diana
Igniculos: velle & deseruisse { Meam
Tuam
Falluntur, falluntq; inquis, qui talia de me
Dispergunt falsò & discidiij insimulant.
Non ego ceu: verum taceo, quin pergere pergis:
Causa abitus qua sit Ti dabit hoc reditus.
Auguror: Eunomies sacra-sacer ustulat ignis:
Scilicet hæcce Foro ut seruiat, illa Toro
Ej bonum factum! faxit Deus omnipotens Rex
Prosper ut hinc abeas, prosper & huc redeas:

deproperabar

Gregorius Bacchl civit. Wurcens.
à Pharmacia.

F I N I S.

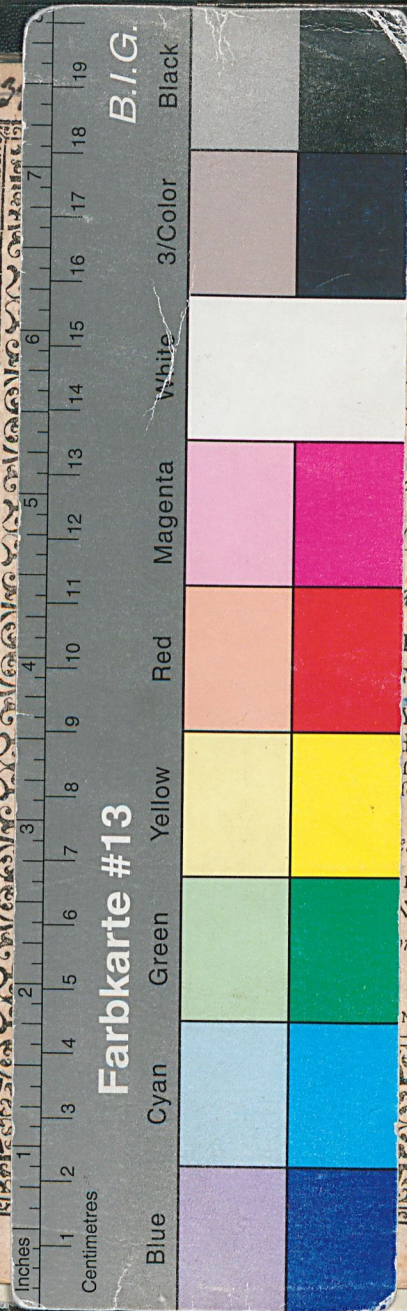

X2617642

1017

Farbkarte #13

B.I.G.

S 1611/4
ANE A-
IRE CON-
QUESTIO-
M. A.
Facultatis Juridicae
DIO
OMANNI
YTA SALANA CO-
dicae Facultatis Senioris,
storij, curiae provincialis,
essoris dig-
ere conabitur
R LONGOSALIS-
Wurcensis:
ra locog, consuetis.
NIS Anno 1611.

30.
18

